

[Ragnhild Andersen.]

brød og på andre brødsorter, ligesom andre livsfornødenheder også er steget i pris. Det kommer derfor overraskende for mig i hvert fald, at to partier afslår den mindste smule brændselshjælp til de dårligst stillede.

Af mit partis lovforslag, som jo også er til behandling, fremgår det, at vi har ment, at rentemodtagerne har behov for 7 hl koks ekstra. At dette forslag ikke har fundet tilslutning hos de to partier, der blankt afviser enhver form for ekstrahjælp, kan jo ikke overraske, men jeg beklager meget, at hverken socialdemokratiet eller de radikale, som i princippet er enige med mit parti, vil gå med til at give de 7 hl koks, som vi foreslår. Jeg beklager, at de er blevet stående ved de 45 kr., en hjælp, der svarer til godt 3 hl koks eller knap halvdelen af, hvad vort forslag ville betyde. Ikke alene er 7 hl koks jo mere end godt 3 hl, men sagen er tillige den, at ingen familie her i landet — så kan man tale om mild vinter, så meget man vil — kan komme en fyringssæson igennem uden et forbrug på i hvert fald 25 hl koks, og da slet ikke når det drejer sig om ældre mennesker. Jeg gad se det medlem af folketinget, der her fra talerstolen tør bestride dette; snarere vil jeg tro, at der er tale om et mindstebehov på 30 hl koks til en fyringssæson; for deres vedkommende, der bor i utætte og dårlige lejligheder, hvad desværre mange familier gør, er billedet jo endnu værre, fordi brændselsbehovet dér er større. Som det er almindelig bekendt, og som det i særdeleshed er de to partier venstre og konservative bekendt, har rentemodtagerne i denne vinter kun fået 18 hl koks til dækning af deres brændselsbehov.

Jeg er som sagt ked af, at socialdemokratiet og det radikale venstre, der jo principielt går ind for brændselshjælpen, ikke har villet strække sig længere end til de 45 kr. Når man har det som de enlige i landkommunerne, der kun oppebærer 165 kr. i månedlig aldersrente — jeg gentager beløbet, for det skal stadig holdes i erindring,

kan jeg forstå, at aldersrenten i landkommunerne i dag kun er 165 kr. om måneden og i København på højeste sats 208 kr. om måneden — og ud af dette beløb skal afholde de løbende udgifter til husleje, mad o. s. v., kan enhver forstå, at det ikke er muligt at tage 14 kr. 20 øre fra til én hl koks, for ikke at tale om de flere hektoliter, som det er fornødent for vore ældre at sikre sig ud over de 18 hl. Dertil kommer, at i vort klima, der er så solfattigt om vinteren, har mange mennesker — ja, faktisk de fleste, ikke alene børnene, men også de ældre — i vintertiden behov for mange vitaminer og særlig god kost; men på grund af de høje brændselspriser bliver kosten i disse hjem uhyre fattig på vitaminer og sunde næringsmidler.

Jeg håber derfor, til trods for at de to partier, som går ind for brændselshjælpen, er blevet stående ved de 45 kr., at der alligevel her blandt tingets medlemmer vil være flere end kommunisterne, som vil stemme for hjælpen på de 7 hl koks, for hvilken der er både saglig og holdbar motivering. For hvis de to partier, socialdemokratiet og det radikale venstre, som principielt er enige med os, vil stemme for vort forslag, er der jo i det høje ting et sikkert parlamentarisk flertal for at kunne give rentemodtagerne ikke 45 kr. til godt 3 hl koks, men sikkerhed for indkøb af 7 hl koks. Jeg anbefaler derfor så indtrængende, som det er mig muligt, det høje tings medlemmer at stemme for vort forslag om 7 hl koks. Skulle det vise sig, at dette forslag bliver forkastet, er det klart, at mit parti vil stemme sammen med tingets flertal for under alle omstændigheder at sikre rentemodtagerne og de enlige mødre den beskødne hjælp på 45 kr.

Jeg forstår imidlertid ikke de to partier, som blankt afviser enhver hjælp til vore gamle. Denne afvisning kan ikke begrundes og er da heller ikke her i dag blevet begrundet med nogen saglig motivering. Afvisningen kan heller ikke klares med en henvisning til, at staten skal være sparsommelig med brug af offentlige midler. For selv